

Vit eiga at vera góð við tað - okkara Norðurlandahús

Oddagrein

AVGERDIN at byggja Norðurlandahús í Føroyum í síni tíð man vera nakað av tí skilabesta, sum nakrantíð er gjørt her á landi. Húsið er vörð til ein sera týðandi savnandi og mennandi karm um alt okkara fjølbroytta mentanarlív. Tað hevur verið við til at kveikja lív í av nýggjum eisini.

TAÐ er neyvan nakað hús - nakar staður - í hesum landi, neyvan heldur í okkara grannalondum fyri ikki at siga í øllum heiminum, sum hevur verið so nógv brúkt og so væl brúkt sum júst Norðurlandahúsið.

HÚSIÐ er opið so gott sum alt árið, frá morgni til kveld. Hetta í sær sjálvum ber boð um, at vit í Føroyum eiga eitt livandi og fjølbroytt mentanarlív, sum bæði er móttakandi og gevandi.

BESTA dømið um, at vit føroyingar eru vörn munandi ríkari við hesi so kær og ogn, er seinasta vikuskiftið, har tað andaði av lívs- og skapanargleði undir stóru flagtekjuni í Sortu-dýki. Har var frálík konsert við Mariu Gutesen. Har var framframselsla av nýggjasta filminum hjá Katrinu Ottarsdóttir, og har var stór barna- og ungdomskonsert við fleiri hundrad luttakarum úr øllum landinum. Ein sonn frøði fyri oyru og eygu. Her upplivdi tú eftir bert einum vikuskifti at siggja og hoyra nakað av tí blómandi og livandi mentanarlívi, sum er so sermerkt fyri okkara litla land. Hvat kundi tú annað enn ressast við og frøðast um at vera føroyingur - um at eiga nakað, sum er okkara, nakað sum er egið og gott.

Í hesum tíðum, har svartskygni og tað negativa tykist hava fingið valdið á okkum, er gott at vita sær, at tað í hesum landi finst eitt livandi og gott fólk, sum ikki heldur seg aftur at stiga fram til bæði gaman og álvara. Nostalgi, nationalism, naivisma vil onkur á niðurlatið hátt kalla hetta og síðani yppa øksi og spyrja, um vit eru nakað verd! Jú víst eru vit nakað verd, vit eru tað vit sjálvi gera okkum til. Tí er tað so lívgandi, mitt í øllum hesum svartskygninum og mitt í allari undirbrotligheitini, at kunna steðga á eina løtu - halda og siggja - at tað grøir í hesum landi. Tað ræður bara um at sansa - at vilja siggja og hoyra hetta.

OG her kemur Norðurlandahúsið kemur inn í myndina og ger so gott - hetta frálíka hús, sum hevur verið okkum ein so góður tænarari. Sum hevur kunnað kanaliserað - gjørt til veruleika - givið lív - nógv av teimum mongu positivu kreftum og evnum, sum liggja í fólk okkara.

TAÐ verður av og á tosað um "finkultur". Hetta var tað mong bóru ótta fyri at NLH skuldi endað í. Men so varð ikki. Tað hevur eydnast at gera hetta hús til eitt fólksins hús. Vónandi eydnast tað stjóranum at føra verkið víðari.

Sosialurin

Rættarnevndin "í skundi" til Danmarkar:

Skal hitta royndar danskar juristar

-Vit eru opnir fyri øllum meiningum. Hetta er eitt so stórt álvarsmál, at vit mugu hava øll juridisk ivamál avgreidd, áðrenn vit leggja eitt álit fyri lögtingið sigur formaðurin í Rættarnevndini, Bjørn á Heygum, sum hevur tikið stig til Danmarkarferðina

Við flogfarinum til Danmarkar í dag er heldur óvanligt ferðalag. Tað er eingin minni enn samlaða rættarnevndin hjá lögtinginum.

Henda vitjanin er partur av arbeiðinum hjá nevndini í sambandi við, at hon skal skriva áliti í bankamálum.

Tað er formaðurin í nevndini, Bjørn á Heygum, sum hevur tikið stig til hesa ferð.

Hann sigur við Sosialin, at nevndin hevur stóran tørv á at fáa sakkøna og kvalifiseraða lögfrøðilgari hjálpi.

Nevndin hevur longu fingið avtalur við fleiri fólk. Fyrst skal nevndin hava fund við umboð fyri lög-málaráðið.

Hósdagin skal hon hava fund við Nordkov Nielsen, sum er formaður í tí nevnd, sum fólkatíngið setti at kanna spurningin um framtíðar dómárákanningar ol. kanningar.

Nevndin skal eisini hitta

Jens Peter Christensen, sum hevur verið frammi í danskum bløðum og sum er ein kendur lögfrøðingur.

Síðani gongur leiðin til Universitetið, har nevndin skal hitta Evu Smith, professara í statsrátti.

Eisini skal nevndin tosa við Henrik Zahle, sum somuleiðis er professari í statsrátti og sum bæði hava viðgjørt hesar spurningar.

Fatur á tí besta

Bjørn á Heygum heldur, at Rættarnevndin við hesum fólkum hevur fingið fatur á nakað av tí besta, sum dansk jura hevur at bjóða.

Bjørn á Heygum sigur, at fólkini teir skulu hitta eru neutral og tora at siga sína hugsan. Hann visir aftur, at hann hevur valt nøkur fólk út, sum hann frammanundan hevur varhugað av vilja hava eina dómárákanning og ikki eina serfrøðigakanning.

Hetta eru fólk, sum tora at siga sína hugsan, sjálvt

um tað gongur Róma mitt ímót.

Men hví hevur formaðurin í Rættarnevndini tikið eitt slíkt stig?

-Eg haldi hetta uppskotið frá dønnum er orsök til so mong juridisk yvmál, at tað veruliga er tørvur á hollari ráðgeving.

Hetta málið er so mikið álvarsligt, at tá vit koma við einum áliti úr Rættarnevndini, so má tað vera skotsíkkurt. Har má ikki vera nakað ivamál. Tú mást kunna undirbyggja tað og kunna koma við nøkrum haldbarum og sannførandi argumentum fyri tí, sum tú hevur lagt fram.

Opnir fyri øllum

Bjørn á Heygum sigur, at vitjanin til Danmarkar verður ikki gjord út frá eini niðurstøðu um, at ein ávis kanning er tann einasta rætta.

-Vit eru opnir fyri øllum impulsnum og øllum meiningum. Tað er hetta vit

royna at savna saman. Sum vit kunnu skriva undir upp á er tryggjandi og rættvíst.

Uppá fyrispurning um málið hevur skund sigur Bjørn á Heygum, at tað hevur ikki skund sum so, men hann vil fegin hava málið avgreitt.

-Men vit skunda tað ikki íggjøgnum.

Danir hava sagt, at málið má verða avgreitt tífuga í juni, men til tað sigur Bjørn á Heygum, at tað letur nevndin seg ikki tóla av.

-Vit lata ikki aðrar avgera, hvat vit skulu gera. Vit taka ta tíð, sum neyðug er.

Limirnir í Rættarnevndini, sum verða við á fundinum, eru Bjørn á Heygum, Marita Petersen, Finnboi Isakson, Helena Dam á Neystabø og Bjarni Djurholm.

jan

lesarabrev

Hundaóskilið á Konmansmýru

Hundur er eitt sera fitt húsdjór, trúfastur og góður við húsfólkið. Og nógv eru tey, sum eru einsamøll, sum hava nógv gleði av at hava hund. Hesi ganga eisini upp í tað at hava hund, tey ansa eftir honum, fara helst sjálvi út at ganga við honum og hava hann annars innanfyri hússins øki.

MEN - vit vita eisini, at foreldur í dag ikki klára at siga nei til tey ynski, ið børnini mangan koma við, og fyri frið skyld, so verður eftirlit, hvat tað so enn er.

Hetta hevur ført við sær, at hópur av húskjóm hava hund, bert tí at børnini fyri einhvønn pris skuldu hava hund, tí hini høvdu hund.

Hesir hundar eru spennandi at fáa í húsi so leingi teir eru smáir, men skjótt minskar áhugin og hann verður mangan til byrði í staðin fyri. Fyri at letta sær

um hesa byrði, verður hundurin sleptur út um dyrnar so skjótt morgunin risur, og har gongur hann so og reikar runt til náttin aftur nærkast.

Á tann hátt er tað ikki so strævið at hava hund, hann kann sleppa at verða ein partur av húskinum.

Men hvar eru so hesir hundar um dagin?

Og her er mitt hjartasuff. Ein kann neyvan hyggja útum úttan einir fyra, fimm og kanska fleiri hundar renna rundan um húsið og grópa bedini upp og dálka inni hjá øðrum. Hvi kunnu tey, sum ikki ynskja at hava hund ikki fáa frið fyri hundi. Hvi verður hunda-lógin ikki yvirhildin? Sigur hon ikki at hundur ikki skal ganga leysur? Vælsignaði tit, ið hava hundar, ansið eftir teimum og latið teir ikki ganga og reikað runt harraleysar allan dagin.

Hesi seinastu árinu hevur

nógv verið tosað um og, arbeitt fyri at fáa royk'ri umhvørvi, um ikki at roykja á almennum økjum, tí tað er til ampa-fyri tey, sum ikki roykja. Hetta er eitt gott framstig. Gleðiligt hevði tí verið um hunda-lógin eisini kundi verið fylgd.

Tey, sum royna at halda lógina og hava hund sín í tjóðri, tykir mær synd í, tí tey og grannarnir skulu

hoyra einar fimm, seks og ofta fleiri hundar star-ja og goyggja úttanfyri allan dagin.

So vónandi kann ein loysn fáast á hesum viðurskiftum.

Ein hundatroyttur

SILD til
KLAKSVÍKAR

Verður fritt heimkoyrd

HÓSDAGIN 11. MAI

Ger so væl at bi-
leggja á DAG

SILDAGOYMSLAN

Stoffalág 17

Tlf. 12355 (kl. 10-15)